

ἀδιαφορία ἀπέναντι τῶν παθῶν τοῦ πλησίον. Ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τοῦ λήγοντος αἰῶνος μεγάλη κατάχρησις γίνεται τῆς κατασταλτικῆς ταύτης ιδιότητος. Ὅσον πλείοτερον συγκρατεῖ τις τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων, ὅσον ὀλιγώτερον συγκινεῖται ἢ ἐκφράζει τὴν συγκίνησίν του, τόσον πλείοτερον εἶνε τοῦ συρμού, τόσον περισσότερον chic ἔχει ἢ στάσις του ἀπὸ τοῦ κεκοιμημένου—blase—ἀνθρώπου· διὸ καὶ κατήντησε σήμερον ἡ κοινωνία ἥττον θερμὴ τῶν παρελθουσῶν γενεῶν ἄλλων χρόνων· τὰ πάντα γίνονται προμελετημένως καὶ μεθ' ὑπολογισμοῦ ψυχροῦ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὴν ψυχρότητα ταύτην ἐν τῇ ἐξωτερικῇ στάσει τοῦ ἀνθρώπου ἀκολουθεῖ παραλλήλως καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ψυχρότης, μετὰ τῆς καταστολῆς τῆς μιμικῆς, τῆς ἐξωτερικῆς ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων ἐπέρχεται καὶ ἐσωτερικὴ στείρωσις αὐτῶν. Ἡ ἐπιστήμη λοιπὸν ἀπαγορεύει τὴν ἐκβίασιν ταύτην τῆς φύσεως καὶ συμβουλεύει νὰ ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ μιμικὴ πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων, ἰδίως τῶν ἀλτροῦστικῶν, διὰ νὰ μὴ ἐξασθενήσῃ ταῦτα ἢ κατιστερεύσῃ σὺν τῷ χρόνῳ ἢ ἐπιστήμη κελεύει νὰ μὴ ὑποκρίνεται τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ νὰ ἐκτελεῖ ἐλευθέρως καὶ φυσικῶς τὰς παρτομμικὰς κινήσεις του πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς, τῆς λύπης, τῆς συμπαιθείας, τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ. Ἐάν δὲ ἡ νεοτέρα κοινωνία βαδίζῃ, ὡς νῦν, τὰ χίστα οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐξοριωθῶσιν ἐπὶ τέλους πρὸς τὰς μηχανικὰς πλαγγόνας τοῦ Ἐδισσον, καὶ τότε θὰ ἀξίζον ὅσον καὶ αἱ πλαγγόνες.

Σ. ΛΗΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ἌΝΩ ΚΑΤΩ

ΟΙ ΠΑΠΥΡΟΙ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Κατωτέρω παρατίθεται πανομοιότυπον τῆς γραφῆς τοῦ περιφήμου παπύρου τοῦ περιέχοντος τὴν ἀριστοτέλειον πραγματείαν.

Ἡ
 Ἄνω
 ριζοειδὲς φυτόν ἐκ τῆς γένους
 χλωροφύτου δεικνύει ἄριστον
 οὐλοῦν ἵκανον συλλεγμένον ἐν τῇ
 ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ
 ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ

Τὸ φυτόν ἐξ οὗ κατασκευάζεται ὁ πάπυρος.

ΓΑΜΟΣ ἘΞ ἘΡΩΤΟΣ

Ὡς γνωστὸν τὸ καίμενον αὐτοῦ ἐξεδόθη ἤδη, ἀλλ' ἐξεδόθη τόσον λανθασμένον, ὥστε ἀμέσως γίνεται σκέψις περὶ δευτέρως ἐκδόσεως.
 Ἐυρέθησαν καὶ ἄλλοι πάπυροι περιέχοντες μὲν ἄξια λόγου καίμενα, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐκτάκτου σημασίας, ὡς ἐπιστεύετο κατ' ἀρχάς.
 Πρόκειται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν ἐν ἐνὶ τόμῳ ἐλόκληρα τὰ καίμενα, ὅσα ἔσχον ἀγνωστα τέως, παραβολαὶ δὲ

μόνον καὶ συγκρίσεις ἐκείνων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι μέρη γνωστῶν ἤδη ἀρχαίων καίμενων.
 Οἱ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἐνδιαφέροντες πάπυροι εἶνε :
 1ος) Ὁμήρου Ἰλιάς, ἀπὸ τοῦ 101 στίχου τοῦ Β, μέχρι τοῦ 40 τοῦ Δ. Πάπυρος μεταγενεστέρων χρόνων, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ καίμενος, ἀλλὰ μὴ ἐκδοθεὶς μέχρι τοῦδε. Δὲν εἶνε κυλινδρῶσεϊδῶς τυλιγμένος, ἀλλ' ἐν σχήματι βιβλίου· ἐπὶ τριῶν δ' αὐτοῦ σελίδων ἀρχικῶς ἀγράφων, φέρεται σήμερον γαγραμμένον μέρος γραμματικῶν τινος ἔργου.
 2ος) Μεταγενεστέρως πάπυρος περιέχων ἀποσπάσματα τοῦ Γ καὶ Δ τῆς Ἰλιάδος καὶ δὴ 60 μὲν στίχους ἐκ τῶν προτέρων μόνον, τὸ πλείστον δὲ μέρος τοῦ τελευταίου στοιχείου.
 3ος) Ὡσαύτως ἀποσπάσματα ἐκ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος Γ καὶ Ω. Παλαιὸν χειρόγραφον, πιθανῶς τῆς πρώτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Συνίσταται ἐκ πληθῆος μικρῶν ἀποσπασμάτων τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.
 4ος) Τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς τρίτης τοῦ Δημοσθένους (:) ἐπιστολῆς ἐν εὐκρινεῖ γραφῇ καὶ λίαν ἀρχαία. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κυλίνδρου τοῦ τετάρτου παπύρου φέρεται ὁ ἐπίλογος ἀγνωστοῦ ῥητορικοῦ λόγου ὑποτιθεμένου ὅτι εἶνε ὁ κατὰ Φιλιππίδου λόγος τοῦ Ὑπερίδου.
 5ος) Ὁ «περὶ εἰρήνης» λόγος τοῦ Ἰσοκράτους. Τούτου τὸ πρῶτον μέρος εἶνε ἐφθαρμένον, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον σώζεται ἀβλαβῆς.
 6ος) Ἐπτὰ ποιήματα, μετὰ καὶ τινων ἀποσπασμάτων περιεχόντων τοὺς τίτλους δύο ἀκόμη ποιημάτων τοῦ Ἡρόδοτου.

Ἐτελέσθησαν ἐσχάτως ἐν Παρισίῳ οἱ γάμοι τοῦ οἴου τοῦ Ἀλφόνσου Δωδὲ μετὰ τῆς ἐγγονῆς τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ. Ὡς γνωστὸν τὸ συναικίσιον τοῦτο ἐγένετο ἐξ ἔρωτος, ἔρωτος διαρκέσαντος ἐπὶ τριετίαν ὄλην. Τὴν ἐνωσιν τῶν δύο ἐπισήμων οἰκογενειῶν ἐπαγγέφουσιν ἐλόκληρος ὁ φιλολογικὸς κόσμος τῶν Παρισίων, πολλοὶ δ' ἐκ τῶν ποιητῶν ἐξύμνησαν

τὸ νεαρὸν ζεῦγος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Θεόδωρος Μπαμβίλλ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν χαρίεσσαν νύμφην εὐμορφότατον ποίημα καταλήγων εἰς τὸ ἕξῃς τετράστιχον :

Vous qui semblez un lys à notre œil ébloui,
O beauté, pourtant si naïve et si modeste,
Vous triomphez encor par ce luxe inouï
D'être bonne,—et cela vaut mieux que tout le reste!

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐνυμφεύθησαν ἐν Βιέννῃ 553 γυναῖκες ὑπερῶσαι τὸ 40 ἔτος καὶ 561 μὴ ὑπερῶσαι τὸ 20. Μεταξὺ τῶν γηραιῶν νυμφῶν 128 ἔχουν ὑπερῶν τὰ 50 ἔτη, ἐκ τούτων δὲ 8 συνεζεύχθησαν νεανίας ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 24 ἔτων.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

— Κυρία μου, ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς προσφέρω τὰ τελευταῖά μου ποιήματα.

— Ἀφοῦ εἶνε τὰ τελευταῖα... εὐχαρίστως.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας, ἔχων ἤδη ὑπ' ὄψιν του ὑπὲρ τὰ 200 χειρόγραφα ὑποβληθέντα πρὸς διάγνωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γράφοντος, ἀδυνατεῖ νὰ μελετήσῃ ταῦτα ταχέως. Θὰ ἐξάγῃ λοιπὸν ἐκ τοῦ φακέλου κατὰ τύχην τινὰ καθ' ἑβδομάδα μέχρι πλήρους ἐξαντλήσεως αὐτῶν, καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἐπιστέιλαντας νὰ μὴ ἀνυπομονῶσι μὴ λαμβάνοντες ταχέως ἀπάντησιν οὐδὲ νὰ ὀργίζονται λαμβάνοντες ἀπάντησεις δυσαρέστους. Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας δὲν εἶνε ἀλάνθαστος· κρίνει δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραφολογίας, οἱ ὅποιοι ἔχουν πάλιν τὰς ἐξαιρέσεις των.

Ἀριθ. 612. Ἐπιπολιώτης πρὸ πάντων, ὡς μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸ τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ γράφεται. Μετάπτωσις ἀπὸ μιᾶς ἰδέας εἰς ἄλλην. Ἀλλεπάλληλοι μετάνοιαι δι' ἀπερισκεψίας. Πάλη μεταξύ πραγματικότητος καὶ ὄνειροπολήσεως. Ἀγαπᾶτε τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν χωρὶς νὰ τὰς ἐγνοήτε πολὺ. Ἔχετε κλίσιν πρὸς αἰσθηματολογία, ἀρεσκομένη μᾶλλον ν' ἀκούετῃ ἢ νὰ λέγετῃ. Κολακεύεσθε καὶ ἀπὸ τὰ μωρότερα φιλοσοφήματα. Ἔχετε πολὺ εὐνήν τὰ δάκρυα καὶ πεισμώνετῃ χωρὶς λόγον. Κατὰ βῆθος ἔχετε καλὴν, συμπνετικὴν καρδίαν. Εἴθε ἡ σκληρὰ πείρα νὰ μὴ τὴν ἐκτραχύνῃ, διότι εἴθε ἀκούη ἀπειρος τῆς ζωῆς. Γυνὴ ὅπως ὄλοι εἴχετε τὴν περιέργειαν νὰ ἀκούετῃ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ χαρακτῆρός σας, πρόθυμος νὰ παραδεχθῆτε ὡς ἀκριβῆ ὅσα σᾶς συμφέρουν καὶ ὡς ἀνακριβῆ ν' ἀποροῦσῃτε τὰ ἄλλα.

Z. E. Τάξις, θετικώτης, ἐπιμονή, ἀφέλεια, ὀλίγη ὑπεροψία, αὐστηρότης—αὐτὰ ὅλα συνεννοῦνται ὅπως ἀποτελέσωσι χαρακτῆρα ἀρρενωπὸν, ἔχοντα καὶ ὁσὶν γυναικείας ἀγαθότητος ἐν πολλοῖς.

Ἀριθ. 5,555. Καλλιτεχνικὴ φύσις, πληθώρα ἐμπνεύσεως ἄλλ' ἀδυναμία ἐκδηλώσεως, διαρκὴς πάλη

τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου πρὸς τὸν ἐξωτερικόν, ὀδύνη-ρόταται δοκιμασίαι καὶ ἀποτυχίαι ἀποθαρρυντικαί. Ἐλλειψίς πεποιθήσεως πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας.

Ἀριθ. 119. Ἐγωῖστὰ, ἐγωῖστὰ, μάτην κρῦπτεσαι ὑπὸ τὸν μετρίοφρονά δῆθεν λεπτὸν χαρακτῆρα σου. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ γωνιώδες ὄρθον σχῆμα τῶν γραμμῶν σου καὶ σοῦ ἀφαίρω τὸ προσωπεῖον. Τί λοιπὸν; ἄλλος παρὰ σὲ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον; Ὅλοι θέλεις νὰ σὲ δουλεύουν καὶ νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὰ νεύματά σου ὡς δούλοι σου; Δὲν ἀρκεῖ τὸ τρυφερότατον τῶν αἰσθημάτων νὰ μαζάζῃ τὸ Ἐγὼ σου; Ταλαίπωρε, ἀργὰ θὰ μετανοήσῃς καὶ θὰ ἐνθυμηθῆς τοὺς λόγους αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι σ' ἐξοργίζουν βέβαια τώρα

Ἀριθ. 576. Ἀριστοτέλης τῆς ἀστασίας, μικροπωλητῆς αἰσθημάτων, φίλος ὄλων καὶ κανενός, ἐπικριτῆς ἀδυσώπητος

Ἀριθ. 101. Γλυκυτάτη, ἀγνή καὶ ἡμερος φύσις, ἀβρότης αἰσθημάτων, εὐγένεια ἤθους, εὐκίνησια πνεύματος. Τάξις πρὸς ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Εὐσπλαγχνία ἀπεριόριστος, αὐταπάρνησις ἀνυπέβλητος. Ἄν ἦσαι ὡραία τὴν μορφήν δὲν τὸ γνωρίζω, κόρη μου, ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου εἶνε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πλάσματα τῆς αὐλοῦ δημιουργίας. Εὐτυχῆς ἐκεῖνος, πρὸς ὃν θὰ δωρήσῃς αὐτήν. Εἴθε νὰ εἶνε ἀξιός σου· πρόσσε μὴ ἡ εὐπιστία σου σὲ παρασύρῃ καὶ συντριβῆς παρακαίρωσ καὶ ἀστόργως ὡς ἀνθόπληθὺς κλάδος ἀμυγδαλῆς ὑπὸ τὴν πνοὴν χειμερινοῦ ἀνέμου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ νέον ὄραμα τοῦ Βιλδενθρόου: Ὁ νέος Κέριος παρεστάθη ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ τοῦ Βερολίνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις καὶ κατὰ τὰς δοκιμασίας παρέστη πολλάκις ἐπιδεικνύων ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ὁ Αὐτοκράτωρ ἀδυνατιῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θεᾶτρον τὴν ὀρισμένην ὥραν, διέταξε νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἐλευσεως του ἡ ἐναρξίς. Τὸ ἔργον τοῦ Βιλδενθρόου εἶνε μακρότατον καὶ παρετάθη μέχρι τοῦ μεσονυκτιοῦ, ἔτυχε δὲ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ κοινού, μολοντι ἡ κριτικὴ λίαν αὐστηρῶς ἐκρίνειν αὐτό.

Τὸ κοινὸν τῆς Μαδρίτης γοητεῖται ἀπὸ τινος νεαρωτάτης αἰδοῦς ἔχουσα ἡλικίαν ὄχι μεγαλητέραν τῶν δέκα ἔτων καὶ ἐκτελούσα μετὰ θαυμαστῆς τέχνης τὰ μέρη ὑψιφώνου ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Τζαρτζουέλας. Ἡ φωνὴ αὐτῆς ἔχει ταυάντην δύναμιν καὶ καθαρότητα, ὥστε ὁ ἀκούων χωρὶς νὰ βλέπῃ δὲν πιστεύει ποτὲ ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα ἀνηλίκου κορασιδος.

Ἐν Βερολίῳ ἐγένετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ ἐναρξίς τῆς πέμπτης γερμανικῆς μαγειρικῆς ἐκθέσεως.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, ἡ ἀναλογία τοῦ ἐν Βερολίῳ καταναλωθέντος κρέατος πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἦτο 73,8 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1886, 74 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1887, καὶ 76,9 γιλιόγραμμα κατὰ τὸ 1888 δι' ἕκαστον χίτοιον· ἡ δὲ τοῦ ζύθου 192,24 λίτρα κατὰ τὸ 1887 καὶ 194,24 λίτρα κατὰ τὸ 1888. Ὅστε οἱ Βερολιναῖοι προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ πρῶγουσι καὶ πίνουσι περισσώτερον.

Υπάρχει κοινὸς ἰδέα, ὅτι ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης οἱ πλείοτερον οἰνόπνευμα καταναλίσκοντες εἶνε οἱ Ρῶσοι. Καὶ ὁμοίως, κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, τὴν πρῶτην θέσιν κατέχουν εἰς τὴν καταναλώσιν οἱ Βέλγοι, 12 λίτρας ἐτησίως κατ' ἀνθρώπον, τὴν δευτέραν οἱ Γερμανοὶ, 8 λίτρας, τὴν τρίτην οἱ Γάλλοι, 4 λίτρας, καὶ τὴν τετάρτην οἱ Ρῶσοι 3,5 λίτρας.